

ΑΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Υ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Βαθμός Ασφαλείας :

Βαθμός Προτεραιότητας :

Αριθ. Γνωμ. 8

Αθήναι 10 Ουαμβρίου 1983

Π ρ ό ς

Τόν κ. Είσαγγελέα Έφετών

Ε ν τ α ὕ θ α

Έν σχέσει μέ τήν ὑπ'ἀριθμ. Ε.Π. 249 έ.έ. ἀναφοράν σας γνωρίζομέν τά κάτωθι:

Κατ' οὐδεμίαν διάταξίν τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ὁ Είσαγγελεύς πρωτοδικῶν ὑποχρεοῦται εἰς σύνταξιν σχεδίου κλητηρίου θεσπίσματος (κατηγορητηρίου), ἐπί ὑποθέσεων ἀφορωσῶν πλημμελήματα προσώπων ἰδιαζούσης δωσιδικίας, εἰς βάρος τῶν ὁποίων προέκυψαν, κατὰ τήν κρίσιν του, κατόπιν ἐνεργηθείσης προανακρίσεως, ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις ἐνοχῆς. Ἀποκλειστικῶς ἀρμόδιος καί ὑπόχρεως πρὸς σύνταξιν τοῦ οἰκείου κλητηρίου θεσπίσματος εἶναι, κατ' ἄρθρ. 320 καί 321 ΚΠΔ, ὁ εἰσαγγελεύς Έφετών, ὅστις καί ὑπογράφει αὐτό. Οἱ εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν (έχοντες ἰδίας ἀρμοδιότητος καί εὐθύνας) δέν εἶναι βοηθοί τοῦ Είσαγγελέως έφετών, διά νά σχεδιάζουν κλητήρια θεσπίσματα τῆς ἀρμοδιότητός του, ἀλλά βοηθοί του εἶναι οἱ παρ' αὐτῷ ἀντεισαγγελεῖς έφετών.-

Μόνην ἐξαίρεσιν ἀποτελεῖ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 47 παρ. 1 τοῦ Ν. 5060/1931, ἥτις διετηρήθη ἐν ἰσχύϊ διά τοῦ ἄρθρ. 592 περ. στ' ΚΠΔ.- Ἀλλ' ἡ ἐξαιρετικῆ καί εἰδικῆ αὐτῆ διάταξις δι' ἧς σκοπεῖται ἡ ἐντός ἐλαχίστου χρόνου ἐκδίκασις τῶν διά τοῦ τύπου τελομένων ἐγκλημάτων, ὥστε νά ἐπιβληθῆ ἐπί τούτῳ

τῷ τέλει ἔκτακτος συνδρομή τοῦ εἰσαγγελέως πρωτοδικῶν διὰ τῆς σχεδιάσεως παρ' αὐτοῦ τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος, δέν δύναται νά ἀνατρέψη τόν ἥανόνα. Ἡ δέ ἐπίκλησις τῆς διατηρήσεως τῆς διατάξεως ταύτης, ὡς καί τῶν λοιπῶν δικονομικῶν διατάξεων τοῦ Ν. 5060/1931 παρά τοῦ ΚΠΔ διὰ τὰ διὰ τοῦ τύπου τελούμενα ἐγκλήματα δέν δύναται νά ἀποτελέση βάθρον διὰ τήν καθολικήν ἐπί πάσης περιπτώσεως τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἐφαρμογήν της. Ἡ ὑπό τοῦ Ζησιάδη ὑποστηριζομένη ἀντιθέτος ἔννοια (βλ. Ζησιάδου Ἑρμηνεία Ποινικῆς Δικονομίας εἰρ. 27 ἐκδ. β' τομ. β' παρ. 458 σελ. 27) δέν μέ εὐρίσκει σύμφωνον.

Ὅ,τι δύναται ὅμως ν' ἀξιωθῆ παρά τῶν κ.κ. Εἰσαγγελέων πρωτοδικῶν εἰς τὰς ἄνω περιπτώσεις, εἶναι μόνον ὅπως ἐν τῇ ὑποβλητικῇ τῆς οἰκείας δικογραφίας, ἀναφορᾷ τῶν αἰτιολογοῦν - καί φρονῶ ὅτι ἀρκεῖ ἐν προκειμένῳ λακωνική αἰτιολογία - τήν περί προκυφασῶν ἀποχρωσῶν ἐνδείξεω εἰς βάρος τῶν κατηγορουμένων, κρίσιν των. Βεβαίως, τούτο δέν σημαίνει, ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πρωτοδικῶν δέν ἔχει τὰς εὐθύνas του, διὰ τήν ἀβασάνιστον τυχόν μελέτην τῆς δικογραφίας καί τήν ἀβασάνιστον τυχόν ἀπόφασιν διὰ τήν δι' ἀπ' εὐθείας παραπομπήν εἰς δίκην τοῦ κατηγορουμένου καί τήν κατ' ἀκολουθίαν ὑποβολήν τῆς δικογραφίας τῷ Εἰσαγγελεῖ Ἐφετῶν. Ἀλλά τοῦτο εἶναι ἐν ἄλλως διάφορον θέμα πρὸς τό θιγόμενον. -

Ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου

Κων/νος Φαφούτης